СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIII. Ч. 136. Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 13. червня, 1925. VOL. XXXIII. No. 136. Jersey City, N. J., Saturday, June 13. 1925. THREE CENTS.

Америка не хоче мішатися до ґарантійного пакту.

ВАШИНГТОН, 11. червня. — Департамент стейту дав півофіціяльну, але не менче рішучу, заяву, що американський уряд не думае вмішуватися до европейського ґарантійного пакту.

АМЕРИКА НЕ БУДЕ СЕЙЧАС ПІДНОСИТИ ПРЕТЕНСІЙ ДО ПІВНІЧНИХ КРАЇВ.

ВАШИНГТОН, 11. червня. — У відповідь на запит підбігунового подорожника Мекмилена, чи мае він підносити претенсії американського уряду до країв, які Мекмилен може відкрити підчас своєї подорожи до північного бігуна, департамент стейту порадив Мекмиленови не журитися державною приналежностю сих країв, але лишити її для пізнійшого вирішення.

ВИБУХ ДИНАМІТУ ПРИ КОПАННЮ.

ПОМПТОН, ЛАЙКС, Ню Джерзі, 11. червня. — Підчас роботи при копанню землі вибух несподівано динаміт і ранив трох робітників так тяжко, що їх всіх трох треба було відставити до шпиталю, а один з них може втратить обое очий. Вибух скоївся зовсім несподівано, коли один з робітників забивав динаміт зелізним колом глибоко в землю.

БОРОТЬБА ЗА НАУКУ ЕВОЛЮЦІЇ.

ШИКАГО, Илинойс, 11. червня. — Стейт Тенесі приняв уже для своїх публичних шкіл нові підручники для науки природних наук, які приймають можливість, що звірята розвинулися висші від низчих, але заперечуе, що людина повстала дорогою розвою з низчих звірят.

В той самий час, коли стейт Тенесі стараеться викинути науку еволюції зі своїх публичних шкіл, шикаґовська шкільна рада ухвалила вживати якраз такі шкільні підручники, які вчуть про розвій всіх висших животин з низчих. Межи підручниками, які будуть уживати в шикаґовських публичних школах, е власне книжка, якої вживав Сковпс, учитель висшої публичної школи в Дейтоні, в Тенесі, і за котру він тепер мае стати на суд за нарушение стейтового закона.

ЩЕ ЗБІЛЬШУЮТЬ ПРОГИБІЦІЙНИЙ УРЯД.

ВАШИНГТОН, 11. червня. — Федеральний уряд рішив ще раз збільшити число урядників, занятих виконуванием прогибіційного закона. Навіть прокураторія мае збільшити число прокураторів, щоби дати собі раду з усіми справами, які приходиться їм вирішувати через прогибіційний закон.

ПРИЧИНОЮ НАРУШУВАННЯ ЗАКОНІВ... ЗАБОГАТО ЗАКОНІВ.

НЮ ЙОРК, 11. червня. — Федеральний сенатор Мовзес виступив на місячнім мітингу нюйорської торговельної ради з пропозицією, щоби горожани домагалися упрощення американських законів, бо Америка мае тепер так богато законів, що їх усіх ніхто знати не може. Сенатор каже, що одною з головних причин американського „беззаконня" е великий навал законів.

ПОЧТОВИЙ УРЯДНИК У ЗЛОДІЙСЬКІМ ЗАГОВОРІ.

НЮ ЙОРК, 10. червня. — Нюйорська поліція арештувала нині Віліяма Волфа та Максвела Ґольстайна, закидуючи їм дуже хитрі почтові крадежі.

Ґольдстайн, котрий е почтовим урядником на одній нюйорській почті, дався намовити Волфови обкрадати з ним на спілку дорогі почтові посилки. Обкрадали вони почту в той спосіб, що Ґольдстайн, діставши підчас свого урядовання в руки дорогу посилку, зміняв адресу та висилав пакунок на адресу свого спільника, а сей уже продавав крадені річи й ділився зиском з Ґольдстайном. Поліція найшла при арештованню Волфа в його комнаті всякого товару на півтора тисячі долярів.

ТЕЖ ЗДОБУТОК ПРОГИБІЦІЇ?

ОЛБАНІ, Ню Йорк, 10. червня. — Стейтовий уряд через свого комишенера для возів відкликав сього року 3,521 лайсенсів для автомобілевих візників. З того числа дві третини позбавлено лайсенсу за те, що вони їхали автом, будучи в пяному стані.

ЯК АМЕРИКАНЦІ ЗБИРАЮТЬ НА ПУБЛИЧНІ ЦІЛИ.

ҐРІНФІЛД, Месечузетс, 10. червня. — Повіт Френклин оголосив недавно кампанію за побудованием публичного шпиталя. На сю ціль треба було 300,000 долярів. Коли зближався термін для закінчення кампанії, всі склепи й бизнеси замкнулися, щоби віддатися виключно справі збирання фондів на шпиталь. Кампанія принесла 307,295 долярів. На кождого мешканця повіту припало пересічно 5 долярів.

КЛОПОТИ З УТОПЛЕНИКОМ У ЗБІРНИКУ ВОДИ.

БУНТОН, Ню Джерзі, 10. червня. — У четвер минувшого тижня втопився в збірнику води міста Джерзі Сіті коло Лайк Парсіпаноґу Джеймс Рурк, доглядач риби й дичини сього повіту. Їхав він до збірнику в лодці з 4 другими товаришами, і перевернувся з лодки в воду, як наглий подув вітру захитав лодкою. Його товариші вратувалися, а Рурк потонув.

Поліція почала сейчас шукати за тілом, а коли її не вдалося найти, вивізвано нурка. Сей одівся, як для праці на дні моря, в спеціяльний нурдір і казався опустити на дно збірника. Два рази його там опускано, [illegible] тело, бо не найшов [illegible]ого. Нурок [illegible] [illegible] 110 стіп від [illegible] було [illegible] [illegible]

УДАРТЕ В ВІЧЕВИЙ ДЗВІН, ДОПОМОЖІТЬ ГОЛОДНОМУ СЕЛУ.

Від місяців не бачить наш селянин хліба. Сам не мае чим поживитися і не мае зерна на весняний посів. Тепла зима і мишва знищила озимину. Лютий ворог донищуе його податками і даннинами та жде на його загибіль.

Громадяне. Не дайно загибати живому народови. Киньмося всі як оден до ратунку нації. Нехай прокинеться в ту страшну хвилю і найбільш заспаний кут, хай вдарить в вічевий дзвін і кличе нарід на пораду, на негайну допомогу нашому Голодуючому Рідному Селу.

Поратувати село — це наш святий обовязок, бо ратуючи село, ратуемо українську націю. Від того обовязку не може і не сміе відтягнутися буквально ні одна особа українського роду.

В першій мірі повинні взятися до цеї праці наші товариства і парохії по місцях, а дальше всі свідомі громадяне. Повинні скликувати віча і наради і представити народови голодове лихоліття в старім краю.

Коли бракуе Вам бесідника пишіть до Обеднання на адресу:

OBYEDNANNYE, 847 N. FRANKLIN ST., PHILADELPHIA, PA.

ВЕЛИКІ ДОВГИ ШТИНЕСА.

БЕРЛІН, 11. червня. — Біржевий Курієр подае, що довги фірми Штінеса, які зараз мусять бути заплачені, виносять коло 110 міліонів марок. Всі довги виносять 155 міліонів.

ПЕРЕСТРАШИВСЯ.

Большевицький представник в Лондоні Христіян Раковський, бувший предсідатель ради комісарів на Україні, дістав письмо, в якім йому хтось там загрозив, що його застрілить. Раковський так настрашився, що просив уряд Анґлії, щоб коло його помешкання поставили сторожа для обезпеки життя Раковського. Не дурний то видумав, що жорстокі і кровожадні люди е все боягузами.

НАГАНА БОЛЬШЕВИЦЬКІЙ ВЛАДІ.

З Вінніпеґу доносять, що редактор большевицьких „У-Р-Вістий" і заряд „Роб. Дому" вислали оноді остру нагану большевицькому прав. в Москві за те, що воно дозволило випустити живим з большевицького раю бувшого тов. Шевчука, котрого вони разом з другими до того раю вислали. В нагані говориться, що повертаючі „з раю" псують большевицький бизнес в Канаді, і замість позволяти на поворот, краще віддавати всіх невдоволених в руки чрезвичайки на висилку до дійсного раю, де нема „ані болізни, ані печали"...

РУМУНСЬКА КОРОЛЕВА БАВИТЬСЯ В ПИСЬМЕННИЦЮ.

Королева Румунії виготовила цілий ряд статей, які мають бути поміщені в американських і канадійських часописях. Се перший випадок в історії, що член пануючого дому пише цілий ряд статей з власним підписом.

В статях пореказуе королева свої переживання на ріжних дворах в Европі а кромі того подае свої погляди на життеву фільозофію, на любов, на працю.

Королева Марія звісна в Европі з романтичного успособлення і вона з тим не криеться. Вона навіть подае до публичного відома свої досвіди з мущинами. Вона виразно каже, що життє без мущин не варта торби січки. Вона любить мущин, однак не надто покірних. Вона з ними любить бавитися, однак доступае чесно. Королева здае собі з того справу, що вона вже не молода. Але се для неї дрібниця. Її серце зовсім ще не старе і воно ніколи не постаріеться.

ПО ТРУПІ НА СВОБОДУ.

В Торонто, Онт., на тюремній муніціпальній фармі працювали дві молоді женщини Елсі Карол і Ізабеля Правс, 16 і 21 літ, засуджені за якісь проступки. Вони змовилися за всяку ціну видістатись на свободу. В тій ціли заманили до себе до келії тюремну сторожиху паню Мік, там її вбили і забравши від неї ключі, виховзли на волю. Свободою вони не довго тішилися, бо на другий день після довершеного убійства їх арештували. Кромі них арештували також двох мущин, які були їм помічними в часі втечі.

УБІЙСТВО НА ТЛІ РЕЛІҐІЙНОГО ШАЛУ.

В Ненеймо, Бр. Кол., відбулася розправа перед судом присяглих за убійство дитини своєї дочки проти релігійного фанатика Леслі Дікі. Суд присяглих звільнив його від вини і кари, однак його задержали в тюрмі і він піде до шпиталю для умово хорих.

На суді сказала жінка і дочка оскарженого, що Леслі Дікі збожеволів на релігійному тлі під впливом одної релігійної секти. Дочка Дікі оповідала, що її батько заборонив дня 7. листопада 1924 р. цілій родині їсти. Те мало статися для хвали Божої. Родина дійсно голодувала а вона (дочка) держала на руках свою дитину повних 16. годин. Серед того ніхто нічого не їв і не спав, а дитина з голоду примирала і плакала. Щоб не допустити до дальшого плачу, Дікі держав руку на лици немовляти. Серед того він наказав всім дивитися крізь вікно, бо в противному разі сила Божа всіх усмертить. І вона, дочка убійця, в се повірила. Її батько держав руку на лици дитини через 15 мінут. Після того вона завважила, що дитина вдусилася. Перестрашені обое положили дитину на ліжку і молилися до Бога, щоб назад привернув життя дитини. Однак на дармо, бо дитя не відзискало життя.

ВІРНИЙ ПЕС.

Коло Летбридж (Канада) номер наглою смертю на удар серця фармер Гемерслей. Тому, що він був самітний і помер серед праці на полю, ніхто сего першого дня не завважав і тіло помершого пролежало один день і одну ніч. Щойно по сім часі сусід фармер найшов його трупа, а біля него лежав його вірний пес, який весь час вірно сторожив тіло свого помершого пана. Коли сусіди забирали тіло, то пес на них кинувся і мало що не покусав за нарушення спокою небіщика.

ДЕ ЙОГО НЕ ПОСІЙ, ТАМ ВІН ЗІЙДЕ.

Між комуністичними ватажками е один видний комуніст, Жид Беля Кун. Після програної війни центральними державами добився він влади в Угорщині і завів тут радянський режім, славний з терору, грабежи, убійств і т. д. Після повалення большевиків в Угорщині Беля Кун втік до Росії і тут назначили його начальником Криму. Про його кроваве пановання нарід на Кримі ще довгі, довгі роки буде співати пісень, бо гіршого ката від него Крим не зазнав ще від ханських часів.

На Кримі Беля Кун прокрався, проти него були якісь доходження, але се йому не пошкодило. Його покликали до Москви і тут призначили йому місце в III. Інтернаціонали. III. Інтернаціонал посилав його на пропаґанду в ріжні сторони світа, а недавно загостив до Портуґалії. Тут під його впливом прийшло до короткотреваючого большевицького повстання. Портуґальські власти бунт усмирили, а недавно і Беля Куна зловили. Вісти з Европи доносять, що тепер він депортований властями Портуґалії повандруе з другими комуністами до портуґальської кольонії на Атлянтійському Океані.

ТРАГЕДІЯ НА ДАЛЕКІЙ ПІВНОЧИ.

Далеко на півночи (в Канаді) жила родина ловців: батько, мати і трох синів. Батько пішов на довший час зі старшим сином на лови, а молодші сини, з яких один мав 18 місяців, остали з матірю. Підчас відсутности мужа і найстаршого сина мати збожеволіла і вбила 18-місячного хлопця, а кромі того старалася вбити 10-літного сина, однак той втік. Незадовго вернув з ловів найстарший син і застав в дома подвійну трагедію, бо божевілле матери і смерть брата. Він силою привязав матір до саний, а побіч неї поклав трупа братчика і обох їх привіз до Форт Сміт. Матір віддав в руки власти, трупа братчика похоронив, а з 10-літним братом поїхав далі до батька.

ДОРОГИЙ КИЛИМ.

Австрійський уряд продав одному англійському міліонерови дорогоцінний килим за ціну пів міліона долярів. Проданий килим походить ще з 16. століття. Він первісно був власностю перського шаха, відтак його набув цар Петро Великий, а від него дістався в посідання цісарів Габсбурських. Австрійська република, яка хоруе на брак гроший, поволи продуе назбирані цісарями скарби і в той спосіб латае свій державний [illegible]

Китай явно звертається проти чужинців.

ГАНКАВ, 12. червня. — Велика товпа Китайців заатакувала нині збройно англійського відділу добровольців. Тут зараз дійшло до кровавої росправи, в котрій Анґлійці вживали машинових крісів та покалічили й вбили богато Китайців. Нараховують 14 трупів.

До подібних виступів проти чужинців і боротьби межи чужими війсками а Китайцями прийшло й по других містах.

Події нинішного дня свідчать про те, що рух проти чужинців захоплюе весь Китай.

ПОВАЖНІ ЗАВОРУШЕННЯ В КАНАДІЙСЬКІМ ВУГЛЕВІМ СТРАЙКУ.

ГАЛИФАКС, Нова Шкотія, 11. червня. — Межи страйкуючими майнерами а поліцією підприемства Бритиш Емпайер Стіл Корпорейшен в Ню Вотерфорді прийшло до кровавої бійки, в котрій погиб один майнер, а богато майнерів і полісменів дістало поважні рани.

Уряд вислав зараз до Ню Вотерфорду віддія війска в пятьсот мужа.

ПЕРШИЙ СЛУЧАЙ ВБИЙСТВА В ВОЗДУСІ.

ЛОНДОН, 11. червня. — Бельґрадський кореспондент анґлійської газети Де Морнинґ Повст доносить про перший случай вбийства в воздусі.

Один богатий купець діямантів зі Штрасбурґа, Ляскер на імя, виїхав оногді літаком з Відня до Будапешту. Мав він при собі великий ладунок дорогоцінного каміння. Коли машина значно спізнила свій приїзд на місце призначення, брат Ляскера повідомив поліцію. Літак справді зовсім не приїхав, а поліція в 5 днів пізнійше найшла в австрійськім місті Софроні трупа Ляскера.

Як поліція догадуеться на основі переведеного слідства, вбийства допустилися приватний секретар Ляскера та пільот літака; вони забрали всі діяманти, які вартували яких два міліони франків, і викинули тіло з літака на землю, а відтак знищили літак. Секретар мав утекти до Болгарії; мав він убити також пільота, щоби не ділитися з ним своею добичею.

ФРАНЦІЯ ДОБИЛА ТОРГУ З ЕСПАНІЄЮ ПРОТИ ПОВСТАНЦІВ.

ПАРИЖ, 11. червня. — Французький уря дповідомляе, що сими днями французькі війска почнуть офензиву проти африканських повстанців. Офензиву будеться вести на спілку й в порозумінню з еспанськими війсками.

Французький міністер заграничних справ Пенлеве відвідав підчас своєї подорожи до Африки мароканського султана та впевнився, що сей лишиться вірним супроти Франції. За те Франція обіцяла султанови помагати йому проти його підданих.

БРАТ ВІДДАЄТЬСЯ ЗА БРАТА В РУКИ РОЗБІЙНИКАМ.

МЕКСИКО, 11. червня. — Дієго Сільва, кубанський купець, попав недавно підчас своєї подорожи по Мексику в руки мексиканського бандита Відаля Тенаріо. Сей наложив на нього викуп 20,000 песів (при нормальнім курсі мексиканських гроший коло 10,000 долярів) та казав, що випустить його лишень тоді, як дістане сю суму.

Сільва написав до своєї рідні, щобя вона роздобула бажану розбійником суму та прислала йому, але рідня відписала, що гроший їй роздобути трудно, бо тепер дуже злі часи в бизнесі. Сільва знова писав і просив у підмиленнй бік роздобути гроша, бо він не може видержати страшної спеки та трудів подорожи з розбійниками, які його тягнуть всюди зі собою. І знова дістав відповідь, що роздобути гроша не можливо, і знова написав ще одного листа.

Наконець Сільва дістав від брата листа, в котрім сей пропонуе розбишаці, що його піймав, віддатися самому в його руки та оставати на місце брата в його руках так довго, поки родина не зложить окупу. На здивовання всіх, Тенаріо згодився на виміну, і власне сими днями Сільву пущено на свободу, як лишень до табору розбишаків наспів його брат яко заложник викупу. Тимчасом в справу вмішався вже мексиканський уряд та шукае за розбишацькою бандою Тенаріа.

ЗНОВА ВІШАЮТЬ ЗА ВИБУХ БОМБИ В КАТЕДРІ В СОФІЇ.

СОФІЯ, Болгарія, 11. червня. — Нині рано виконано тут присуд смерти на четвертого виновника замаху на софійську катедру дня 16. квітня, від котрої погибло 170 людий. Страчений називаеться Перхемліев. Його страчено на тому самому місци, на котрому страчено трох других два тижні тому назад. Сим разом екзекуція була тайна й публики не пускали.

Паню Ніколову й Лежера, котрих засуджено на смерть разом з Перхемліевим, помилувано на досмертну вязницю, бо за ними як за французькими горожанами вставлявся французький амбасадор.

КАРТОФЛЯНИЙ ТРОСТ.

ОТАВА, Канада, 11. червня. — Слідча комісія домініяльного парляменту предложила нині звіт свого розсліду над торговлею картофлі; з якого виходить, що вся торговля картофлі в Канаді зібрана в руках картофляного „тросту".

ПОШЕСТЬ НА РИБИ.

ЖЕНЕВА, 11. червня. — Риба женевського озера захоріла на якусь пошесть, від якої вона гине в такім числі, що робітники електровень коло Женеви мусять працювати тепер два рази довше, як звичайно, щоби прочищувати здохлу рибу з води. Кождого просто дня витягають з води [illegible] рибы. Слідство [illegible] [illegible]

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$7.00	На рік	$7.00
Six months	$3.75	На пів року	$3.75
Three months	$2.00	На три місяці	$2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$5.00	На пів року	$5.00
Three months	$2.75	На три місяці	$2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ЙДЕ ДО КРАЩОГО

Принаймні в нашім власнім нутрі. А це вже великий зворот, велике плюс в нашім народнім життю, бо воно плило в остатних часах мов той розбитий корабель по розбурханім океані, без керми і цілн.

Попри партійну консолідацію, яка в дорозі, попри чимраз краще зорганізований опір польському наступови, старий край вилічується з дуже поганої душевної хороби. Тої, яка точила наш організм не менше ляцьких криміналів і шибениць. Тої, що затроює і наше народне життя в Америці.

А хороба та страшна. Бо в тім часі, коли нас побили, позамикали та розігнали по світі, коли нам треба було скупчення всіх сил, доброго слова розради і потіхи, вибачення та прощення, ми бичували себе взаїмно та звалювали вину оден на другого. Ми не бачили великого народного здвигу, не добачували відродження нації, не бачили сили та підступу ворогів, а тільки нашу нездарність, нашу вбогість, наших провідників, що жили і працювали тільки для наживи, а не для великої ідеї, наших політичних діячів, що далися пошити в дурні, що не надавалися до проводу нації, які загубили українську державу. Підносимо тут тільки це, про що говорено і писано в добрій вірі, з щирого переконання, що це дійсна правда, а поминаємо ту пропаганду, яку повели всілякі здеґенеровані елементи, які свідомо і з цинічною насолодою валять всякий народний авторитет, виставляючи місто него — себе самих, бо кромі них, а після них, ніякої іншої чесної людини на Україні нема. Про тих нема що говорити, бо їх мова це то саме, що пес вие.

Нам розходиться тут о прочищення атмосфери в нашім національнім таборі, і з того боку ми раді, що чуємо голос повного отверезіння з боку тої національної групи, що гуртується біля краєвого часописи „Діло", який був десятками літ виразником малощо не цілого українського народа в Галичині, а який в своїм часі кидав громи на наш державний провід за катастрофу з 14. марта 1923 р.

Приходимо поволи до цего, що на нашій доли заважили сильнійші чинники чим голови наших політичних діячів, що ми зі свого боку серед надзвичайно неприятливих відносин зробили все можливе, щоби вибороти і вдержати нашу державність, а коли її втратили, то не через нерозум наших провідників, не через їх промахи, яких цілком природно і зрозуміло не бракувало, не через зраду, запроданість і підлоту, а через безсилля пробудившоїся щойно цілої української нації.

„В нас не було такого осоружного самозаперечення єдности нації, як нпр. в Надренії, де 30 послів, представників народу пішло на службу ворога і заявилося за відірванием німецької провінції від матірного пня. Факти відступства від національних ідеалів були у нас дуже спорадичні і немаркантні. Наші маси, а навіть ті провідники, на яких нас стати, в голоді і холоді, в тюрмах і таборах з честю видержали на зайнятих позиціях і не зійшли з них до нинішнього дня. Не лише не зійшли, хоч рвали їх душу сумніви, хоч нераз байдужніли, хоч попадали в безсилля, хоч засклепялювалися в собі, але виявляють новий приплив життєвих і життєдайних сил. Заникає недовіря, розсіваються сумніви, уступає безсилля, родиться воля до життя" — так пише „Діло".

На такий голос з краю ми довго ждали, цілими літами, в повній вірі і надії, що він таки колись до нас прийде, оживить наше серце та піднесе духа. Бож коли ми такі нічтожні, самі неуки, запродані, без народньої чести і самопосвяти, коли наші провідники, що мають бути нашим світочами — сволоч, то чи варта за таку націю терпіти і боротися, чи може вона мати якусь надію на кращу будучність?

На щастя у нас було і є доволі геройства і посвяти. Є для кого жити, в чиї сліди ступати. Геройська Армія наша доказувала чудес, табори інтернованих дали свідоцтво великого українського патріотизму, а голодні і босі українські „дипльомати" і політики, що валяються по чужині, найкращим доказом того, що вірно служили українській справі.

Нема на кого накидатися, хиба на ворогів наших. А коли були в нас поминки, то роблено їх в добрій вірі. Ніяка нація на світі не булаби вдержалася в таких обставинах, серед яких нам доводилося будувати українську державу. Ми перейшли добру школу, яка нам придасться при найблизшій нагоді. А тепер всі наші змагання повинні бути звернені до консолідації, щоби новий день 1. падолиста не застав нас непідготованими і розбитими. А він прийде і ще раз нам усьміхнеться.

РИМ І ЦЕРКОВНА УНІЯ ЗІ СХОДОМ ТА МИ.

Від часу, коли східна церква зірвала з Римом, римські папи мріють про це, щоб отой Схід назад підгорнути під свою власть. Відсіля маємо зносини пап з нащими князями Романом та Данилом, відсіля й зносини з московськими князями й царями та переговори з ними. Не везло воно, та Рим не тратив надії. Дісталися ми під Польщу, старався Рим наклонити польських королів, щоб подбали про прилучення польських вірних грецького обряду до Риму. Польські королі радо дали послух папським накликуванням, бо при помочи католицизму сподівалися витворити з ріжних народів один народ польський. Навертання на католицизм не везло, бо вкраїнський і білоруський народи були сильно привязані до свойого обряду. Відпали тільки наші княжі та багаті боярські роди, що для почестей, „для лакімства нещасного" вирeклися своєї віри й народу свойого. Тоді придумали в Римі унію, цебто жадали тільки признання зверхности папи й деяких доґм, яких не признавала православна церква, а східний обряд оставляли. Акцію взяли в свої руки Єзуїти, а між ними головний Петро Скарга, що спершу перебував на українських землях, між иншим був парохом у Рогатині. Зразу йшла аґітація письменна. Єзуїти в своїх письмах виказували, що Ісус Христос установив єдину церкву й єдиного пастиря, а цим пастирем наставлено св. Петра. Стали православні відповідати, та освіта православного духовенства була сливе ніяка, церква православна в Польщі була в повному упадку, а польський уряд переслідував православних, відсуджував їх від усяких прав. І сатли деякі владики і визначніщі духовники думати над цим, чи справді зі злуки з Римом не вийшла би користь, не вийшов би рятунок для українського народу. От і початок унії. При щирій волі, при християнській любови можна було поволи осягнути високу мету церковної єдности. Та треба було, щоб не вмішувалася тут Польща зі своїми плянами „на знищене Русі." Вона задумала використати унію до цеї своєї мети й відсіля насильства над православними, а за ними оборона, козацькі війни — і знищеннє плянів Риму. Тільки одна частинка, що остала при Польщі до її розборів, приняла унію й остала преній у більшости доси.

Римські папи нераз заявляли, що при помочі цеї частини сподіються приєднати для себе ввесь християнський схід, цебто Україну, Московщину та Білорусь.

Ще до світової війни мрів про це і львівський митрополит ґр. Андрій Шептицький. Він навіть тайну акцію в царській Росії, мав там своїх приклонників. Вибухла російська революція, здавалося акція митрополита піде ширшим руслом. І може й ішлаб? Та знову ж прокляттям тут „відроджена" Польща. В кигті білого орла попали і непольські землі українські та білоруські. І знову ж стара мрія спольщити їх. На нещасте й теперішний папа, що побував перед своїм вибором який час у Польщі, іде Полякам на руку. Він отверто заявляє, що правдиві католики є тільки римокатолики. І відсіля вирівнювання ріжниць в обрядах, латинщення східного обряду та зеведення целібату. Головними подвижниками цеї акції, новозаведені митр. Шептицьким оо. Редемптористи. Тепер із нагоди 300-ліття смерти Йосафата Кунцевича владжують вони місії зівсім на латинський лад. Вірним, що зголошуються до них до сповіди, кажуть справляти собі латинські „корунки" й відмовляти на них молитви. І був уже такий випадок у Рогатинщині, що Редемпторист казав одній жінці справити собі „корунку," а коли вона опісля пішла до сповіди до Жовківського Василіянина й заявила йому, що відмовляє молитви на корунці, цей скричав до неї: „Кинь геть корунку, ще не наше, це польське!" Обурення Василіянина було зовсім оправдане, але що подумала собі жінка? На жаль і світське духовенство (не всі правда) голосять уже з проповідьниці: „Може прийти така хвиля, що для добра св. католицької церкви треба нам буде відступати від нашого обряду й прийняти римський!" Не знаю, чи можна бути так наївним, і вірити, щоб наш народ, так сильно привязаний до свойого обряду, що вважає його за одно з українською народністю, дав собі спокійно видерти його. Чи вислід не буде якраз противний, чи не буде це ґрунт під ширення православя, тимбільше, що тепер маємо українську православну церкву в якій усі богослуження правиться по українськи. І Галичина замісць стати мостом до зєдинення західної Церкви зі Східною, стане муром, який ще кріпше відділить Схід від Заходу, бо загострить антаґонізм. Воно все таке виходить, коли в гру входять національні антаґонізми, коли народ-переможець, хоче вжити церкви, обряду як засіб до асиміляції. Історія повторяється. При такій акції Рим осягне саме противне: втратить і цих вірних, що їх тепер має серед Українців. Правда тепер чехословацькі часописи пишуть, що таким помостом може стати з а к а р п а т с ь к а Україна. Провід до такої думки дав церковний зїзд у Велиграді, терені акції святого Кирила й Методія. Ці зїзди і поставили собі головним завданням зєдинення обох церков.

Ось одна з чехословацьких часописий пише таке:

„Питання поновного зєдинення християнських церков дискутовано в останньому часі частіще — перед усім із нагоди новорічнього послання анґлійського архиєпископа Давідзена з Контербері, конференції кардинала Мерсіє з анґліканськими церковними достойниками в Мечельні та з нагоди підготовлюваного в багато державах і в пресі живо обмірковуваного de jure совітського правительства на землях колишньої Росії. Всі три великі епископальні церкви: католицька, православна та анґліканська, виказують чимало стрічних точок і з ріжних боків підпринимаються в останніх часах уніоністичні змагання.

І наша република (цебто Чехословаччина. — Прим. доп.) відограє напевно — вже хочби зза свойого географічного положення — в цьому релігійному й культурному питанні важну ролю. Ми вказали в кількох статтях на це, що Ватикан придав чехословацькій републиці високе значення в цих змаганнях, відколи в Польщі в останньому часі національні противенства так загострилися, що Польща як опора Ватикану в шляху на Схід ледви чи може братися під увагу. Традиція Велиграду, діяльність тамошнього місійного заведення і велиградські академії (Academia Velehradensis), уніоністичні змагання між чехословацьким католицьким студенством, велиградські унійні конґреси, посада чеського професора при римській Academia Orientalis, участь чехословацьких черців у російській харитатській місії: все це познаки цього, що уніоністична думка моглаб здобути велику вагу для penetration pacifique для нашої держави на Сході. Висказаний нами на цьому місці кілька разів погляд, що Рим справді бачить в Чехословаччні опору для своїх уніоністичних плянів, скріпляє між иньшим і промова, що її мав папський нунцій із нагоди нового оломуцького архієпископа Кир Пречана. У своїй промові папський нунцій підніс значіння оломуцької архидієцезії для уніоністичної думки, а передусім зазначував заслуги покійного архієпископа д-ра Стояна. Цікаве, що оломуцький католицький щоденник „Nasinec" приніс кілька статей, в яких заявлявся за чехословацьким приматом оломуцької архідієцезії, не тільки зза її старинної кирилометодіївської традиції та частинної інґеренції в словацьку область, але і зза її уніоністичної активности.

Дуже важною областю для питання церковної унії творить Закарпатська Україна, не тільки зза свойого теріторіяльного положення, але й ізза її уніятів, цебто католиків, що признають папу й доґматично творять одно з прочим католицьким християнством, та держаться східного обряду й послугуються церковнославянською богослужебною мовою. Ці уніяти творять для Риму природний міст на Схід.

Автор цеї статті мав у цих днях нагоду говорити з місіонарем і визначним знавцем уніоністичної проблеми, що брав участь не тільки в руських та в українських місіях, але й знає докладно відносини в Закарпатській Україні. Цему черцеві завдячуємо отсі інформації: Уніяти Закарпатської України є предметом двох противних собі аґітацій: великоруської й української. Ані одна ані друга — по думці нашого інформатора — не є корисна для релігійного життя в Закарпатській Україні. Русько-православна аґітація веде до релігійних спорів, до боротьб о церкву та до національних терть, а знов аґітація ведена уніяцькими Василіянами, що унійну думку лучить із українською, містить у собі небезпеку, що між Росією й уніятами повстане ще висша стіна. Воно можливе, що в сей спосіб зеднано би Українців що цей споводний здобуток означає велику шкоду в будучині. Було би похибкою велику проблему церковної унії зводити до льокально-політичних питань. Головним завданням: **питання це зовсім позбавити політики.**

Питання унії не тільки віроісповідне але й культурне. Ходить о це, щоби витворити синтезу (злуку) між фільософічною традицією Заходу й містично новоплятонською традицією Сходу. Тому потрібно передусім, щоби уніяцьке духовенство було освідомлене в високих ціллях. Тому потрібно, щоби уніяцький клер, що досі з малими виїмками плив у мадяронській струї, звільна заступити національно свідомим, модерно образованим, соціяльно независимим і товарисько поважаним духовенством. І народ треба виховувати релігійно. Пануючий в богатьох кругах латинських католиків неправдивий погляд, будьтоби католик східного обряду був тільки на пів католиком, треба поборювати. Свята столиця в останніх часах оснуванням Східньої Конґреґації і Східнього Інституту вказала виразно, як високо вона цінить Схід. Тому потрібно, щоби усунути все, що збуджує упередження, що унітаризм це релігія тільки вбогого, непросвіченого народу. При переході з православя до католицизму треба на це звернути увагу, щоб не змінювати обряду, бож перехід не робиться для латинського обряду, тільки для католицької Церкви. На це треба зважати головно при наверненню руських еміґрантів. І тут має значіння правило, що нетерпеливість шкодить найбільше. Не політичною аґітацією та поширюванням політичних побічних цілий, тільки вихованням і поучуванням можна впливати з пожитком. Дорога до унії веде не через національну й релігійну нетолеранцію, але через дрібничкову працю знання та любов ближнього. („Tchechoslowakische Korrespondenz").

Осьтакі погляди про унію, про її поширення на Схід висказує чехословацький часопис. Погляди в своїй основі вірні, а передусім кінцеві висновки. Та на мою думку сама Закарпатська Україна не в силі стати мостом на Схід, бо міст цей веле тільки через Галичину. А тут діється тепер під Польщею таке, що Галичина стане скорше мостом для Сходу в поході на Захід. Не без вини тут буде й Рим, що йде на руку імперіялістичній Польщі. Народ ніяк не дасть собі видерти цього, що як скарб передали йому діди й батьки, тим більше, коли вони є забором проти польонізації, коли латинщення рівнозначне саме з цею польонізацією. Це повинен, ні мусить тямити Рим, а й наші владики, що тепер сліпо йдуть за вою Риму, а тимсамим і Польщі. Нехай уважають, щоб не стали пастирями без стада.

М. А. Л.

Львів, у маю 1925 року.

МІТИНГИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 217, повідомляє своїх членів, що місячний мітинґ відбудеся 16. червня то є вівторок вечером о 7.30, в гали церковній при Hudson Ave. Проситься членів явитися на сей мітинґ, бо суть важні справи до полагодження, як також члени котрі довгують за себе і за діти мають на сім мітинґу вирівнати залеглости; хто злегковажить се оголошення буде поданий до суспенди сего місяця. Пригадується, що се послідний місяць конвенційної кампанії, тож проситься привести нових членів, котрі будуть приняті без оплати вступного. — М. Бінашевський, предс.; Н. Паснак, кас.; К. Шевчук, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбуде свій місячний мітинґ 18-го сего місяця в укр. гали під ч. 1950 W. Erie St., о годині 7.30 вечером, проситься всіх членів, щоби прибули на сей мітинґ і заразом виповнили свої залеглости, бо будесь обраховувати книжки за пів рік. На мітинґу буде справа пікніку, який має бути 4-го липня. — Ник. Читвінський, предс.; Ст. Новодворський, писар.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Отсим взиваю всіх членів, які належать до Тов. Вільність в Америці, від. 172, щоби кождий місцевий і позамісцевий явився на півріжнім мітинґу, котрий відбудеся в суботу, дня 13. червня с. р. о год. 8-ій вечером в У. Н. Домі під ч. 217-19 E. 6-та ул. На порядку деннім буде справозданне контрольної комісії і буде більше важних справ до полагодження. Також будесь приймати нових членів до Тов. і до У. Н. Союза. Добро нашого відділу вимагає, щоби на тім мітинґу небракувало ні одного члена. Кождий член повинен знати, що се його обовязок прибувати на мітинґ завсіди в другу суботу по першім кождого місяця і заплатити свою належитість. Довгуючі прийдіть і вирівнайте свої довги. — П. Бойко, секр.

СЕКТЯРСТВО В РОСІЇ.

Тому яких сімнацять літ виринув в іжевському й ґлазовському окрузі (в Росії) проповідник нової евангельської віри, який називав себе „Христом". Новий пророк мав великі успіхи серед забобонного й тупоумного населення Вотави. Мав цілий гурт „апостолів," самособою понайбільше жінок. Мандрував із ними від села до села, проповідував евангеліє та обіцював своїм приклонникам, що заведе їх до царства небесного, коли продадуть усе добро, а гроші віддадуть до спільної каси й житимуть у євангельській біді. Наука нового „Христа" мала успіхи; так зруйнувалося багато хазяйств. Попри це сей релігійний обманець використовував свої поклонниці, але вмів їх переконати, що „то Бог за його посередництвом посилає їм так своє благословення."

Навіть падолистова революція не могла зробити кінця його діяльности. А діяльність ця за остатніх девять літ значно зросла й поширилася. Тепер виступав новий „спаситель" ще і проти радянського уряду. Але що цей „Христос" жив у далеких, мало заселених околицях, то його виступ проти большевиків не був занадто небезпечний.

Щойно недавно власти заінкавилися ним і сконстатували, що цей мнимий „Христос" то 64-літній мужик Петро Батуєв. Тому 17 літ продав він своє хазяйство, покинув жінку й діти й посвятився кориснійшому зайняттю а саме життю з людської глупоти. Батуєва арештували і поставили перед суд. Обвинувачували його рівночасно за більше параґрафів карного закона: використування релігії для підбурювання народа проти уряду, обманювання їх, матеріяльного використування, насилування жінок і дівчат.

Розправа відбулася в Іжевську і тут вийшли на верх ріжні подробиці з „діяльности" Батуєва. Він примушував свої поклонниці, щоби вважали його Богом і як такий силував їх до виконування таких огидливих „релігійних практик," що не надається повторити у часописі.

Крім Батуєва стануло на лаві обвинувачених кілька його поклонниць, прим. селянка Сєрова, що належала до Батуєвого постійного штабу. Вони аґітували за Батуєвом, переконували нерішучих, продавали образочки й ріжні предмети, які „Христос-Батуєв" посвятив молитвою й дотиком.

Суд признав Батуєва винуватим і засудив на вісім літ одиночної вязниці. Сєрову засудили на три роки вязниці, а инші товаришки звільнив, з огляду на їх несвідомість. Батуєв зголосив зажалення до найвисшого суду, але цей відкинув її. Сімнацять літ проповідував Батуєв свою „науку."

ПЕРЕД НОВИМ ЗАВДАННЄМ.

ПОКЛИК ДО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА В АМЕРИЦІ І КАНАДІ В СПРАВІ НОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ.

Ще недавно був час, коли Українки не брали жадної участи в громадянськім життю. А тимчасом у других народів ішла жива і всестороння орґанізація жіноцтва, яка в многих краях довела до успіхів в боротьбі за рівноуправнення женщини.

Ще перед світовою війною серед Українців орґанізація жіноцтва стояла дуже слабо.

Підчас світової війни, а ще більше по скінченню війни, побачили Українки, яку шкоду поносить нація із-за недостачі жіночих орґанізацій. Великі і малі нації цілого світа від довших літ мають свої міжнародні орґанізації, які працюють безупинно, і виробили собі голосне інтернаціональне імя та значінне і повагу. Не диво, що по закінченню війни женщини націй, що створили свої нові держави, зачали побиватись, щоб належати до сих міжнародніх орґанізацій.

Між ними були женщини української нації. Та відомо, які трудности вони стрінули, бо українська держава скоро упала під ударом ворожих сусідів і наша нація осталася хвилево або в неволі або на вигнанню на еміґрації. Одначе видні українські патріотки в Европі не зважали і досі не зважають на сі трудности і перепони, а з повною самопожертвою беруться до праці, щоб ратувати імя української нації на міжнародніх аренах, де виступають представниці всіх державних націй.

Найбільше праці в сьому напрямі віддали Українки з Галичини, а також на еміґрації в Західній Европі.

Їх пильними зусиллями удалось виєднати приналежність Українок до таких інтернаціональних орґанізацій: Ліґа Мира і Свободи, Міжнародня Жіноча Рада, Міжнародня Федерація Женщин з Університетською Освітою і Союз за Виборче Право Женщин.

Конґрес Жіночої Міжнародньої Ради власне недавно відбувся у Вашинґтоні. Польки старалися, щоб Українки не були заступлені на сім конґресі. Могло вийти таке, що польська делеґація була-б казала, що вона заступає Західну Україну яко одну з меньшостий в Польщі. Та се невдалось їм завдяки трудам пані Чикаленко-Келлер і українських жіночих орґанізацій в Ню Йорку. Вийшло так, що Східна Галичина мала свою репрезентантку поруч з репрезентанткою Великої України. Українська делеґація не тільки виратувала на конґресі у Вашинґтоні імя цілої української нації яко держави, але також побила всі заходи польської делеґації в комісіях і на повних засіданнях, щоб Україну позбавити права репрезентації. Се здобуло розголос для України перед делеґаціями 40 націй цілого світа. А навіть здобуло для України симпатії і приязнь, а одночасно неприязнь для Польщі.

Се сталось завдяки невеликим заходам в Европі і в Америці. Можна сказати, що помогла нам більше правда і щастє аніж заздалегідь приготована праця. Та чи все так буде? Чи все зможемо без приготовання і без нашої внутрішньої сили змірятись і побідити хотяйби делеґації Польок, за якими стоїть польська держава, котра помагає польським жіночим орґанізаціям, які належать до інтернаціональних союзів, фінансово і дипльоматично?

Мусимо зясувати собі дійсну правду і взятись до діла.

На Великій Україні праця для сього тепер не можлива. В Галичині, поки буде польська окупація, ся праця незвичайно утруднена або майже не можлива, бо Польща не хоче дозволити виступати Українкам від імени української державної нації. Наші сестри на еміґрації в Західній Европі розсипані маленькими гуртками по ріжних містах чужих держав. Вони там у крайній нужді. Часто без жадної праці і помочі. А все таки останніх сил добувають, щоб ратувати імя своєї нації перед світом.

Одинокі в теперішню хвилю, що можуть дати видатну поміч на сі цілі, се Українки в Америці і Канаді. Вони не пропадають з голоду; вони не без роботи і даху над головою; вони не потребують помочі, але можуть легко дати поміч тим, що потребують, особливо на так преважну ціль — на участь Українок у світових союзах.

Та знову і се не легка річ. А чому? Бо ми не зорґанізовані. Або ждемо на когось, щоб нас зорґанізував, або цілком не дбаємо про се. Є в Америці українські сестрицтва і товариства по плейзах, а хто про них знає? Може їх і сто або й двісті, але про них ні слиху ні духу! Таксамо і в Канаді. А прецінь колиб вони порозумілись і обєднались, то се була-б велика сила, яка могла би в кождім разі дати видатну поміч нашим сестрам в старому краю у важних акціях, де вони через політичні кордони і недостачу гроший майже безсильні. Американські і канадійські Українки яко обєднана орґанізація були-б силою, про яку знала-б не лише Україна, але й всі народи світа.

Власне се маємо нині на меті. На поклин українських жіночих орґанізацій з Европи устами пані Чикаленко-Келлер Конґресовий Комітет в Ню Йорку отсим дає почин до такої орґанізації і закликує до неї всі досі істнуючі українські Товариства і Сестрицтва в Злучених Державах і Канаді.

Конґресовий Комітет рішив оснувати **Союз Українок Америки і Канади.** До сього Союза власне можуть належати всі українські жіночі місцеві орґанізації в сих двох державах яко до одної загальної установи. Наш Союз Українок приймає за зразок статут Союза Українок у Львові, який має в Галичині 50 відділів і хоче з ним обєднатись та співділати.

Отсим запрошує всі українські жіночі орґанізації в Америці і Канаді зголошуватися в члени Союза Українок Америки і Канади.

Союз Українок приймати-ме лише зорґанізовані Товариства, без огляду на їх цілі, або якінебудь ріжниці. Коли де нема українських жіночих орґанізацій, то там Українки повинні заложити свої місцеві орґанізації і приступити до Союза Українок.

Просимо зголошуватись як найскорше, а ще перед зголошенням подати нам негайно свої адреси для навязання переписки.

Всі письма просимо посилати на адресу секретарки Конґресового Комітету:

Mrs. Helen D. Lototsky c/o Trust Co. of N. J., Bergen 924, Jersey City, N. J.

Ню Йорк, дня 8. червня 1925.

ЗА КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ:
Юлія Шустакевичева, голова;
Стефанія Абраґамовська, м. г.
Олена Лотоцька, секретарка;
Катерина Шутаківна, касієрка;
Юлія Яремова
і Марія Ленчукова, члени вид.

ПРИТЧА ПРО СОНЦЕ І РАКА.

Із калабані вилїз рак на берег і дивився на сонце. А від його світла потемніло йому в очах і від тепла заперло дух. Зсунувся чим скорше у свою яму. І скликав він рачу громаду і так їм говорив: „Сонце — це невелика тарілка, що висить в горі над землею. Воно погане і лихе. Воно нащому братови затемнює очи і забиває духа. Його хвалять люди, але це длятого, що вони всі — дурні". — А на ті слова вся рача громада з радости в гору аж хвости задерла і свиснула: „Слава нашому братови-ракови, а ганьба людям...

З українського життя в Америці.

ПЕРТ АМБОЙ, НЮ ДЖЕРЗІ.

Попис української пісні.

Заходами Пертамбойської Інтернаціональної Ліґи уряджено дня 5. червня в Перт Амбою, другий вже річний межинародний концерт. В програму концерту увійшли співи й музика всяких національних груп, що живуть у сій місцевости. Був се отже немовби попис музик ріжних народів, що живуть у американському місті.

Був теж межи ними і український хор Українського Хору під диреґентурою д. Д. Стецика. Як писали американські ґазети після концерту, спів сього хору був одною з найкращих точок вечера. Чарували зібраних не лишень прекрасні українські арії, але бавили їх очи барвисті українські строї.

Головна заслуга за уладженне сього виступу припадає таки гр. Дановилови Стецикови, котрий за короткий свій побут у сій місцевости потрафив вишколити хор до такого величного виступу.

М. Чумер.

УКРАЇНА, Н. ДАК.

Славна „Україна" не тільки по назві, але і по ділах.

Наші фармері на далекій півночи не тільки думають та радять над рідним краєм, не тільки його іменем свої кольонії на американській землі називають, але і щирим серцем допомагають йому на скільки тільки їх сил стає. Не забули на край на Різдво, памятали і на Великдень, а тепер призбирали дещо на „Голодне Село".

Пишуть в часописах, що голодова акція то важна справа. Та про це то й нема що богато писати, бо це кождий добре розуміє та відчуває, особливо ті, що то ради куска хліба, можна сказати з голоду старий край покидали та сюди приїхали.

На допомогу голодуючим пересилаємо до Обєднання $60. А то $29.50 від українських грек.-кат. парохіян в Україна, Н. Дак., а $22.57 від таких-же парохіян в Ґоргем, Н. Дак.

Кромі сего переслав о. В. Гривнак від себе $7.93. Разом $60.

Сердечна подяка хай буде всім чесним і патріотичним жертводавцям.

о. В. Г.

БОРНСАЙД, ШІКАҐО, ІЛЛ.

Українські жінки на край.

Кружок Українських Жінок в Борнсайд, Шікаґо, перевів на мітинґу збірку на інвалідів, яка виносила $10, а кромі цего жертвувала ще Ю. Небор $10 від себе на голодуючих в краю. Разом вислано до Обєднання $20.

Жертви на інвалідів зложили по $1.50: П. Сіменович, А. Дзюрдзевич; Ю. Небор $1; а по 50 ц.: А. Геко, Л. Геко, Е. Штирпал, К. Било, Р. Андрушко, А. Харидчак, М. Демкович, А. Ґрод, К. Угрин, З. Гнатуско, Б. Лазука і В. Лазука.

Анна Дзюрдзевич.

МІКІСРАКС, ПА.

Збірка на голодуючих.

У нас щойно зачалася акція допомоги Голодному Селу. На разі не посилаємо богато, бо ми свідомі того, що ту справу треба буде довший час попирати. На разі переведено збірку в укр. кат. церкві, яка принесла $16, які передав о. А. Пик до висилки до Обєднання.

Кромі того зложив ще від себе ...

Рідну Школу як членську вкладку. Підписаний додає на голодуючих від себе $2.90 і висилає разом до Обєднання $25.

Андрій Гальчак.

НЮАРК, Н. ДЖЕРЗІ.

Збірка на Український Народний Дім у старому краю.

Родимці містечка Товстого, Кута й Перикальця, скалатського повіту, в Галичині, постановили помогти при будові Українського Народного Дому в тому місточку. Гр. Антін Куцярський і Іван Гарматюк занялися збіркою в Ню Йорку і Нюарку та зібрали 60 долярів, на котрі зложилися отсі жертводавці:

По $10.50: Александер Ходоровський; по $5.50: Петро Паньків; по $5.00: Никола Заплітний, Дмитро Максимів, Антін Куцярський, Йоан Гарматюк; по $4.00: Андрей Самборський; по $3.00: Василь Шимчишин, Михаїл Заверуха, Марія Гарматюк; по $2.00: Гілько Перешлюга (Йос.), Йоан Сукач; по $1.00: Стефан Сирота, Василь Хміль, Панько Кріль, Франко Сидорук, Гілько Боднарчук, Андрей Вакула, Лев Костів.

САЙНСВИЛ, ПА.

На допомогу рідному селу виставити народний дім.

В селі Соснові, підгаєцького повіту, в Галичині, зорґанізувався комітет для виставлення народного дому, де містилаби читальня, де можнаби давати представлення та взагалі гуртувати народне життя. Потреба такого народного дому, як пише комітет, відчувалася вже давнійше, бо Поляки переслідували кождого Українця, котрий важився дати дозвіл читальняному зборови зібратися в своїй хаті.

На заклик сього комітету громадяни Ілько Маґдій з Форд Сити, Па. та Михайло Люлька з Сайквилу, Па. зорґанізували комітет, який буде збирати жертви на допомогу будови народного дому в Соснові.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

І мала лепта.

Гр. Михайло Зазуляк, знаний український артист-співак, розпродав певну скількість стінних календарів і брошурок, а чистий зиск у сумі 5 долярів вислав до Рідної Школи у Львові.

ВСЯЧИНА.

Страти в людях в послідній світовій війні.

Світова війна, що тревала від 1914 до 1918 р. була найстрашнійшою в історії не тільки з огляду на способи ведення боротьби, але і задля великанських матеріяльних витрат, а що більше задля страшного проливу крови та небуваних жертв людського життя.

До цего часу годі було подати навіть докладне обчислення тих жертв. Доперва в послідних часах по тяжких і довгих дослідах удалося означити приблизну скількість жертв.

Воювало 15 держав, які змобілізували до війни 64,683,810 жовнірів. З того згинуло в світовій війні 8,461,595, а 21,099,935 було ранених. Пересічно гинув кождий осьмий, що був змобілізований, а з ранених що третий.

Процентово найбільше стра...

білізованих згинуло тамже 335,706 людей, а 120.000 зістало ранених. Загальна страта виносить 60.76%.

Злучені Держави понесли найменшу страту, бо на 4,800.000 людий згинуло 50,380 а 205,690 було ранених.

По Румунії понесли найбільші втрати Німці, яких втрати беручи загально найбільші. Німеччина має 1,773,000 забитих. Другою по ній є Росія з 1,700,000 забитими. Франція втратила 1,357,800, а Австро-Угорщина 1,200,000.

Ранених мала найбільше Росія, бо 4,950,000, а Німеччина і Франція по 4,216,058, Австро-Угорщина 3,620.000, а Англія 2,090,212.

Центральні держави понесли в людях більші втрати чим аліянти. Процентово згинуло 15.29% Німців, а 24.14% було ранених, а з аліянтів згинуло 11.32%, а 29.7% було ранених.

Аліянти, в яких склад входила Велика Британія, Франція, Росія, Злучені Держави, Італія, Бельґія, Румунія, Сербія, Греція, Портуґалія і Монтенеґро, змобілізували 41,883,810 жовнірів. Центральні держави, які складалися з Німеччини, Австро-Угорщини, Туреччини і Болгарії змобілізували половину того, що аліянти, то є 22,858,000 людей. Росія змобілізувала 12,000,000, а Німеччина 11,000,000 жовнірів.

З огляду на це, що Росія не довела війни до кінця, а Америка вступила до війни в повній силі доперва в послідним році війни, сили обох воюючих сторін були вирівнані..

Число погибших перевисшає о один міліон ціле населення передвоєнної Румунії, а число змоболізованих перевисшає в двоє людність Анґлії.

ДОСЛІДЖУВАННЯ ПІВНІЧНОГО БІГУНА.

Цілий цивілізований світ слідить тепер пильно за судьбою норвежського дослідника Амундзена, що вибрався аеропляном на північний бігун. Від двох тижднів нема чутки про него і вже виправляють ратункову експедицію, щоби його відшукати. В країні вічних ледів, недоступній і непрослідженій справа це одначе дуже важка.

При тій нагоді варта пригадати собі, що як далеко сягає наша память, находимо в старинних документах сліди, що люди в ріжних часах розсліджували тайни природи, а між тим і незнаного північного бігуна.

Першим таким смільчаком був грецький моряк Пітіяс, що вибрався в подорож до бігуна ще в 325 р. перед приходом Христа.

В 1194 р. Норвежці відкрили остров Шпіцберґен, що лежить в арктичній полосі.

В 1728 р. Вітус Берінґ відкрив залив між Північною Америкою а Сибіром.

Славна є подорож до бігуна Фрідйофа Нанзена в 1894—96 роках.

1897 р. удався бальоном до бігуна шведський вчений Анґдре, але пропав без сліду.

В 1901 князь Абруцці доплив о 22 милі дальше від Нанзена.

В 1901 р. Роалд Амундзен відбув подорож до маґнетичного бігуна.

В 1906 Роберт Пірі посунувся о 32 милі дальше від князя Абруцці і доплив до пункту, що був віддалений о 174 милі від північного бігуна.

В 1909 Пірі дійшов до бігуна.

Роалд Амундзен вибрався два тижні тому в подорож до бігуна на двох аеропляна, на яких було з ним шестеро людий. Мав він доїхати до мети на протязі осьми годин і сейчас вертати. До цего часу не знати, що з ним сталося.

З ЧОГО СОВІТИ МАЮТЬ НАЙБІЛЬШИЙ ДОХІД.

Дивним дивом — з горівки. Не дивуватися буржуазним державам, що ратують свої буджети з того, що люди запиваються, але писати таке про робоче-крестянську совітську републику, то якось ніяково. Сумне, але правдиве.

Продукція горівки зросла в троє і дала за послідний рік державі такий дохід, з яким дохід з горівки за царської Росії навіть рівнатися не може.

В совітській Росії працює тепер 341 дестилярень. Проґібіцію знесено, а силу алькоголічних напитків піднесено до 40% алькоголю, то є о 5% низше як було до війни. Кварта горівки коштує 87 центів.

Навчив.

Батько з сином вийшли за місто на прохід. Переходять попри розвиту черешню. Цікавий синок питає батька: „Тату! Правда: це грушка? — Е! треба наперед подивитися на кору.— Підходить до дерева, оглядає кору з усіх сторін і каже гордо: „То сливка".

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць май 1925 р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Тов. Івана Франка, від. 334. в Клівленд, Огайо:
Данилко Лев, Гавко Михайло, Ярема Михайло, Сидор Андрій, Стангритчук Антін, Трембілюк Іван, Тритяк Володимир, Задерецький Микола.

Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 335. в Гарвей, Ілл.:
Байко Михайло, Гринишин Марія, Гринишин Михайло, Ярема Андрій, Яртим Григорій, Паколик Микола, Степаньчук Марія, Степаньчук Микола, Устияновський Ілія, Зибак Іван.

Тов. Український Союз, від. 337. в Вунсакет, Р. Ай.:
Валюк Микола, Кічак Марія, Кічак Григорій, Кузів Анна, Кузів Кароль, Романович Францішка, Романович Петро, Стасишин Марія, Стасишин Григорій, Стрик Агнешка, Стрик Михайлина, Стрик Петро, Стрик Григорій, Зарічний Стефан.

Тов. Запорожська Січ, від. 340. в Манчестер, Н. Г.:
Дембрович Катерина, Дембрович Володимир, Куречко Ірена, Куречко Іван, Оклієвич Данило, Сінкулет Василь, Свирнюк Прокіп, Свирнюк Евдокія, Щудлик Іван, Щудлик Онуфрій.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 4. Скоревич Іван, Процик Анна.
В. 8. Атаманьчук Стефан, Дучеьська Анна.
В. 14. Саващук Юлія.
В. 21. Ґарбера Петро.
В. 22. Мисик Марія.
В. 23. Мурянка Анна.
В. 25. Васло Генрик.
В. 29. Грозьо В. Єлисавета.
В. 36. Дуда Текля, Підхомна Настя, Чолій Софія, Базів Татіяна, Попогич Марія.
В. 39. Кудлик Олена.
В. 40. Паробій Іван.
В. 44. Гудик Анна.
В. 56. Реваковський Василь.
В. 61. Медвідь Катерина.
В. 62. Юник Іван.
В. 63. Завертаюк Іванна, Завертаюк Іван.
В. 67. Герчаковський Теодор, Концевич Анна, Мирон Микола.
В. 68. Попка Марія, Попка Антін.
В. 76. Сухий Іван, Польова Тереса.
В. 85. Дашівський Михайло, Аптульський Стефан, Дран Еміль.
В. 86. Хміль Василь, Конан Михайло, Семків Василь, Дзядик Микола.
В. 91. Іванічка Андрій.
В. 94. Шалайко Василь, Сеньчук Тома, Тиро Микола, Ліщук Юрій.
В. 95. Буснюк Михайло.
В. 102. Телеп Іван, Лежан Петро.
В. 109. Фариняк Анна, Богда Антонія.
В. 110. Цілінський Віктор.
В. 112. Ґабрівська Катерина, Говард Віліям.
В. 113. Кравц Семен, Січ Михайло, Коземчак Михайло.
В. 124. Коченаш Михайло.
В. 142. Ясловський Стефан.
В. 143. Стефанишин Михайло.
В. 150. Мартинюк Іван.
В. 153. Гавчик Михайло.
В. 157. Бучко Андрій.
В. 167. Скотинський Микола.
В. 172. Осядач Олекса.
В. 179. Білобрам Йосиф.
В. 185. Романяк Стефан.
В. 189. Шарич Павліна, Ревацька Агафія.
В. 198. Фучило Яків.
В. 205. Хомко Лешко.
В. 213. Поплавська Кароліна.
В. 217. Півторак Стефан, Юган Михайло.
В. 220. Бик Михайло.
В. 227. Булка Катерина.
В. 229. Голобовська Катерина.
В. 235. Масник Павлина.
В. 237. Деревянка Анна.
В. 242. Оленич Семен.
В. 245. Коба Яків.
В. 253. Наливайко Розалія.
В. 275. Міхоцька Текля.
В. 276. Губаль Василь, Васильчик Катерина, Керетів Михайло.
В. 283. Спринь Михайло.
В. 299. Пилихата Анна.
В. 300. Бандровський Йосиф.
В. 303. Байтс Анастазія, Королевич Катерина.
В. 305. Козерецький Терентій.
В. 309. Луіс Іван, Дацко Михайло.
В. 318. Тюхтій Стефан.
В. 322. Мохналь Марія.
В. 324. Матлюк Йосиф.
В. 325. Завадовський Іван.
В. 333. Мандзяк Марія, Баран Марія, Пенц Анна, Сеґін Анна, Дрожак Феня, Роля Анна, Зебжиняк Ксеня, Кревицька Настуня, Худа Анна.
В. 338 Тисячний Олекса, Кудлик Йосиф, Пухната Анна, Пухнатий Петро, Бляма Анна, Демянчик Петро.
В. 364. Ярига Текля.
В. 367. Пристайко Гринь.
В. 379. Головчин Михайло.
В. 385. Гарасимів Юрій, Якимів Й. Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 18. Лабовський Іван, Лабовська Анна.
В. 22. Каровець Іван, Когут Василь.
В. 41. Лепяк Константин, Завійський Тимко.
В. 44. Каськів Вас., Каськів Марія.
В. 45. Романський Василь.
В. 60. Смяк Микола.
В. 76. Коваль Олекса.
В. 93. Дубаневич Михайло.
В. 109. Герич Василь, Команецька Анна, Твардий Франко, Тварда Анна.
В. 149. Гнатишин Микола.
В. 170. Гоговатий Григорій.
В. 180. Шмуда Валентій.
В. 187. Кокінда Григорій.
В. 201. Фешак Лешко, Мизин Павло.
В. 204. Дзяма Дмитро
В. 219. Заморський Роман.
В. 233. Семенович Григорій, Павлик Володимир, Мартинець Микола, Павлик Анна, Мартинець Йосифа.
В. 235. Андрищ Микола, Андрищ Марія, Теплий Михайло.
В. 266. Квас Михайло, Варшона Яків.
В. 269. Мудрик Іван, Мошонка Филип.
В. 274. Каперис Іван.
В. 279. Корда Василь, Корда Парасевія, Гуцинський Михайло, Гуцінська Анастазія.
В. 297. Свербінський Дмитро.
В. 324. Камінський Стефан.
В. 325. Шипот Павло.
В. 326. Цідзак Петро.
В. 330. Андрийшин Іван, Хомяк Йосиф, Франкевич Франко, Коротницька Катерина, Пухир Іван, ... Франкевич Марія, Ґалян Лев, Овсяк ...
В. 332. Крисовата Анна.
В. 355. Ганківський Дмитро, Сенько Василь, Старух Іван, Кочан Григорій.
В. 365. Славка Григорій.
В. 370. Пазучний Юлій.
В. 385. Грубрин Яків, Пупеза Петро, Горбаль Стефан, Горбаль Катерина, Кошуба Іван, Кошуба Павлина, Семотюк Анастазія, Замлянучин Семен, Замлянучин Анастазія.
В. 388. Дмитрик Катерина.
В. 396. Федунок Танас, Федунок Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 18. Намісяк Василь, Намісяк Анна.
В. 47. Манянчин Анна.
В. 53. Собіль Петро, Собіль Марія.
В. 76. Плутовський Олекса.
В. 123. Бриндзя Андрій.
В. 128. Наконечний Микола, Наконечна Анна.
В. 154. Ківаш Михайло.
В. 182. Майк Григорій.
В. 191. Шушко Василь, Марунчак Яків, Шушко Анна.
В. 194. Лібер Михайло.
В. 197. Ільчишин Онуфрій.
В. 209. Ковалик Іван, Тарновський Михайло.
В. 217. Ганущак Микола, Ганущак Юлія, Задорецький Андрій.
В. 221. Шпікула Тарас.
В. 275. Мельниченко Михайло.
В. 295. Мончак Григорій, Мончак Наталія.
В. 328. Микитюк Теодор, Микитюк Юлія, Попко Яків.
В. 369. Мороз Володимир.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 1. Козяр Василь.
В. 7. Войтановський Андрій, Цьвонкала Анна, Когут Антін.
В. 11. Омітинський Федор.
В. 14. Франьчук Альбіна, Сеняк Франко.
В. 18. Зопко Марія, Зопко Теодор.
В. 23. Слободзян Григорій.
В. 28. Кушів Анна.
В. 31. Кот Гнат.
В. 33. Гнат Емма.
В. 45. Шайнок Микола, Шайнок Ів.
В. 55. Папеж Іван.
В. 59. Кордаш Іван, Мушак Василь.
В. 62. Козак Іван, Маслюх Василь, Цибак Стефан.
В. 63. Горніцький Кароль, Іванашин Іван, Колодій Павло, Микульський Йосиф, Іванішик Максим, Іванішик Анна.
В. 70. Яновський Іван.
В. 72. Вецковська Станіслава.
В. 77. Цвек Іван.
В. 78. Маційовський Антін.
В. 82. Новіцький Василь.
В. 85. Дріль Іван, Зеньчак Яків.
В. 94. Борівець Василь.
В. 102. Кардамаш Йосиф, Ґбур Микола, Стех Анна, Угрин Йосиф.
103. Паньків Іван.
В. 107. Мисник Яким, Шумний Франко.
В. 109. Стехуляк Іван.
В. 112. Банас Текля, Кривейко Християна, Севіт Марія, Сивик Катерина, Угрин Катерина.
В. 120. Черхавський Іван.
В. 121. Ріщук Іван.
В. 123. Лизун Олекса.
В. 130. Коваль Василь, Опірський Яків.
В. 133. Петрик Яків.
В. 135. Рушняк Олекса, Рушняк Анна.
В. 137. Божек Петро.
В. 146. Поторокс Семен.
В. 196. Заруба Михайло, Татарин Василь.
В. 206. Лукінчик Дмитро.
В. 209. Голуб Йосиф, Мурдза Марія.
В. 214. Коцюба Іван.
В. 217. Ройка Іван.
В. 218. Амбрози Рудольф.
В. 221. Гусир Михайло, Стефанишин Гринько, Козак Йосиф, Волковецький Микола.
В. 222. Комарніцький Гнат.
В. 232. Копина Михайло.
В. 235. Богаченко Іван, Пелянничко Михайло.
В. 237. Юрчак Петро, Каспер Теодор, Камінський Семен.
В. 238. Куравський Василь.
В. 268. Грицишин Микола, Медвідь Іван, Боглай Павло.
В. 269. Рудий Дмитро, Руда Марія, Нарівний Іван.
В. 273. Петросевич Гнат.
В. 274. Луцкевич Лука.
В. 283. Пилипчак Зофія.
В. 288. Мурякін Юрій.
В. 292. Френд Й. Віліям.
В. 295. Пулгуй Іван.
В. 298. Серетний Йосиф.
В. 299. Угрин Дмитро.
В. 301. Баранок Дмитро.
В. 312. Соловінський Іван.
В. 316. Легкий Василь, Пригода Василь, Мачинський Олекса.
В. 323. Шишка Матвій.
В. 325. Квас Володимир, Палюшевський Іван.
В. 326. Маївський Григорій.
В. 336. Павук Атанас.
В. 338. Ґагатко Петро, Ґагатко Михайло.
В. 339. Бирянич Кость.
В. 347. Язьвінський Іван, Язьвінський Честер, Язьвінський Петро, Язьвінська Анна.
В. 351. Тимців Стефан, Балита Василь, Зінкевич Пилип.
В. 363. Патрик Б. Іван.
В. 367. Попович Пелагія, Попович Микола, Звонар Андрій.
В. 370. Заяць Михайло.
В. 381. Сінюта Петро, Ригина Клементія.
В. 385. Бородай Анастазія, Димяник Іван, Димяник Василь, Лозовський Іван, Рихлій Константин, Бородай Йосиф, Голіят Бартох, Лозовська Анеля, Мамчук Теодор.
В. 388. Ніклиш Яків, Ніклиш Кароліна.
В. 401. Шевцов Филимон.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 53. Шпікула Тарас.
В. 59. Шушко Василь, Шушко Анна.
В. 63. Дунець Іван, Дунець Павлина.
В. 73. Гевка Теодор.
В. 96. Карпінська Юлія, Собіль Петро, Собіль Марія.
В. 135. Бриндзя Андрій.
В. 170. Мельниченко Михайло.
В. 174. Мороз Володимир.
В. 200. Лібер Михайло.
В. 234. Маруньчак Яків.
В. 270. Павлик Павло, Павлик Евфрозія.
В. 276. Мончак Григорій, Мончак Наталія.
В. 278. Іванишів Анна.
В. 289. Ганущак Микола, Ганущак Юлія.
В. 292. Чорній Стефан, Чорній Марія.
В. 316. Задорецький Андрій.
В. 330. Вітенок Іван, Голіят Лев, Вітенок Анна.
В. 344. Микитюк Теодор, Микитюк ...

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 9. Наратко Катерина.
В. 85. Макарик Стефан.
В. 144. Федун Іван.
В. 155. Мельник Анна.
В. 227. о. Дмитрів Нестор.
В. 367. Мельник Михайло.
В. 370. Лиса Марта.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця мая 1925 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	17.797
В місяцю маю 1925 р. принято нових членів	157
В місяцю маю 1925 р. принято наново	78
В місяцю маю 1925 р. принято з переступними листами	29
Разом	18.061
В місяцю маю 1925 р. суспендовано	131
В місяцю маю 1925 р. відійшли з переступними листами	32
В місяцю маю 1925 р. померли	7
Разом	170
З кінцем місяця мая 1925 р. в У. Н. Союзі було повноліт. чл.	17.891

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі Д.	на $ 100	16
В клясі А.	на $ 250	386
В клясі АА.	на $ 500	5.468
В клясі В.	на $ 750	859
В клясі С.	на $1000	10.951
В клясі ВВ.	на $1500	182
В клясі СС.	на $2000	29
	Разом	17.891

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 2. Гопей Катерина, Гопей Марія, Гопей Василь, Гопей Ольга.
В. 3. Пирдза Тодор, Пирдза Михайло, Пирдза Стефан.
В. 8. Дучиньский Михайло, Дучиньский Іван, Дучиньский Антін.
В. 22. Мисик Марія, Мисик Агафія, Шимчишин Павло, Шимчишин Анастазія.
В. 23. Мурянко Анастазія, Мурянка Марія, Мурянка Йосиф.
В. 28. Біла Марія, Харковий Стефан, Маховська Стефанія.
В. 31. Кудлик Іван, Кудлик Марія.
В. 45. Рибачок Тарас.
В. 47. Стадник Олена.
В. 56. Антошків Яким, Рафа Анна, Зень Анна, Зень Іван.
В. 62. Юник Григорій.
В. 66. Фединяк Олена.
В. 76. Піш Теодор, Своринь Стефан.
В. 81. Баворовський Владислав, Блаущяк Анна, Крушельницька Марія, Ліщинський Стефан, Ліщинський Ізидор, Скупка Михайло.
В. 83. Маланюк Василь, Маланюк Марія.
В. 86. Бекич Анна, Бекич Марія, Бекич Іван, Бекич Олена.
В. 87. Окаль Андрій.
В. 90. Черепанин Петро, Лах Марія.
В. 94. Мандзюк Ольга.
В. 95. Гіль Стефанія.
В. 106. Джуган Василь.
В. 124. Олійник Катерина.
В. 127. Була Юлія, Була Ольга, Братон Марія.
В. 132. Баховська Ольга.
В. 137. Турчинська Олена.
В. 179. Волянський Дмитро, Волянська Марія, Волянська Анна, Волянський Микола.
В. 207. Костюк Петро, Костюк Йосиф, Костюк Михайло.
В. 213. Костів Олена, Костів Анна, Костів Анастазія.
В. 235. Бобак Микола.
В. 239. Шеремета Анна, Шеремета Василь.
В. 242. Бріянка Петро, Ільків Анна, Ільків Марія, Ільків Олена, Кравець Теодор, Кравець Анна, Рінго Олена, Рінго Марія, Рінго Теодор.
В. 244. Кушвара Василь.
В. 247. Єдинак Стефан.
В. 274. Віценцик Дмитро, Віценцик Марія, Віценцик Мик., Віценцик Анна
В. 275. Луковська Йоанна.
В. 307. Ґульда Магдалена, Ґульда Марія, Ґульда Григорій.
В. 342. Космовський Йосиф.
В. 365. Каминська Марія.
В. 379. Ґавлічинська Анна.
В. 384. Турко Марія, Турко Іван.
В. 385. Пасічник Адольф.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 18. Лабовський Іван, Лабовський Андрій.
В. 22. Каровець Анна, Каровець Марія, Каровець Іван, Каровець Ольга.
В. 41. Лепак Марія, Лепак Анна.
В. 44. Каськів Теодозій.
В. 85. Калин Іван, Калин Василь, Калин Марія, Лотоцький Андрій, Лотоцька Анна, Лотоцька Марія, Лотоцький Стефан, Павлик Марія, Павлик Стах, Павлик Мартин, Павлик Олена.
В. 109. Команецький Андрій, Команецька Олена.
В. 235. Кушнір Іван, Платко Антоніна, Теплий Едвард.
В. 276. Дубик Михайло, Лень Михайло, Лень Марія, Лень Іван, Лень Анна, Лень Андрій, Лень Юстина, Лень Розалія, Матіяшовський Іван, Надзяк Володимир, Надзяк Іван, Надзяк Павло, Сокира Олена, Шведюк Олена, Шведюк Микола, Вельгус Михайло, Вельгус Іван.
В. 330. Коротницька Марія, Коротницький Михайло, Коротницький Іван, Пухир Емілія, Пухир Даниїл.
В. 385. Семотюк Михайло, Семотюк Петро, Замлянучин Марія, Замлянучин Анна.
В. 396. Федунок Теодор, Федунок Петро.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 34. Сикута Зофія, Сикута Н. Роман, Сикута Зеновій.
В. 53. Собіль Олена.
В. 182. Пеленська Марія.
В. 191. Шушко Михайло, Шушко Іван.
В. 209. Тарновська Марія, Тарновська Анна.
В. 217. Ганущак Катерина.
В. 275. Іванчук Евгеній, Іванчук Володимир.
В. 369. Мороз Володимир, Мороз Олена.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК:

В. 18. Зопко Григорій, Зопко Олена, Зопко Стефанія.
В. 20. Данилишин Стефан, Данилишин Михайло.
В. 43. ... Катерина.
В. ... Стефан ...
В. 112. Банас Михайло, Банас Агнеся, Кривейко Василь.
В. 121. Рищук Іван, Рищук Палашка, Рищук Григорій.
В. 135. Рушняк Марія, Рушняк Іван.
В. 147. Ґіба Іван, Ґіба Андрій.
В. 192. Литвинець Микола, Литвинець Марія, Литвинець Анна, Литвинець Михайло.
В. 196. Заруба Стефанія, Заруба Анна.
В. 218. Амрози Станіслава, Амрози Іван, Амрози Зофія, Бортник Петро, Бортник Михайло, Бортник Марія, Степчук Іван, Степчук Анна.
В. 230. Бриц Марія.
В. 268. Медвідь Антін.
В. 269. Рудий Петро.
В. 276. Фірич Семен, Фірич Михайло, Фірич Катерина, Фірич Марія, Фірич Стефан.
В. 316. Легкий Володимир, Легка Параска.
В. 338. Ґагатко Едвард, Ґагатко Йосиф, Ґагатко Юрій, Ґагатко Елісавета, Ґагатко Іван.
В. 347. Язвінський Франко.
В. 364. Кукіз Ольга.
В. 385. Бородай Франко, Бородай Анна, Бородай Михайло, Лозовський Володимир, Лозовська Анна, Лозовський Павло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Гаталович Василь.
В. 21. Ґарбера Петро, Ґарбера Михайло.
В. 29. Ґрозьо Анастазія.
В. 44. Барна Іван.
В. 109. Богда Антоніна, Фариняк Анна.
В. 112. Секерак Олена, Гаваль Василь.
В. 142. Ясловський Станислав.
В. 198. Савущак Ілярій.
В. 242. Радковська Марія.
В. 338. Демянчук Петро.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 59. Шушко Мих., Шушко Іван.
В. 96. Собіль Олена.
В. 170. Іванчук Евген, Іванчук Володимир.
В. 174. Мороз Володимир, Мороз Олена.
В. 289. Ганущак Катерина.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 27. Гладка Стефанія.
В. 142. Качараль Зофія.
В. 211. Рій Іван.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця мая 1925 р. в У. Н. С. було дітий членів	10.068
В місяцю маю 1925 р. принято нових	94
В місяцю маю 1925 р. принято наново	53
В місяцю маю 1925 р. принято з переступними листами	14
Разом	10.229
В місяцю маю 1925 р. суспендовано	56
В місяцю маю 1925 р. відійшли до старших членів	13
В місяцю маю 1925 р. взяли переступні листи	8
В місяцю маю 1925 р. померло	3
Разом	80
З кінцем місяця мая 1925 р. в У. Н. С. було дітий членів	10.149

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця мая 1925 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	27.865
В місяцю маю 1925 р. прибуло: повнолітних членів	94
дітий членів	81
З кінцем місяця мая 1925 р. в У. Н. Союзі було всіх обезп	28.040

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї тісно застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім за місяць май 1925 року як суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися в протягом сего місяця (червня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Єсли цего не зроблять до кінця місяця червня 1925, то в липни 1925 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте) наколи схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяці маю 1925 р. взяли переступні листи а еще доси не зголосились до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяці червни 1925 р., бо на другий місяць то е в липни 1925 року стратять всі членські права і могтимуть бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Квасник, гол. рек. секретар.

ЖАРТИ

Не так питати.

Було це давно, за панщини. Козак питає кріпака: — Що ти даєш панови на рік? — Не можу тобі, козаче, — каже на це кріпак, — відповісти, що даю, бо на це не сталоб часу; радше скажу, чого не даю. — Чогож не даєш? — спитав козак. — Душі! — відповів кріпак.

Примінив.

У школі Василіян у Дрогобичі зловили ученики кота й утяли йому хвіст. Годі однак було довідатися, хто це зробив, тому один о. Василіянин каже в клясі: „Хлопці, признайтеся, котрий це зробив, то не буде його каратись". — Встає малий Михась і з жалем признається до цего злочину. Василіянин перестерігає його на будуче перед таким ділом, а вкінці каже: „А скажи мені, Михасю, чи в св. Письмі нема якогось місця, що заказує робити такі погані річі, мучити звірят і т. д.?" Михась подумавши, відповідає скоро: „— прошу отця: „ Якже Бог сочита, чоповік да не разлучает."

Гарні діти.

А.: Пане Б.! Ваші доньки — це справдішні богині. Б.: Так, так, кожний з вас так каже, але чому жаден з ними не женить-ся?

Викрутився.

— Мій любий, позич мені 50 долярів. — Дуже жалую, але не маю при собі.— А в дома?— Дякую, всі здорові. Моє поважання!

Памятник Собеского.

Чому Собескі з гетьманських валів показує булавою на касу ощадности? — Бо каже: Пильнуйте касієрів.

Мерці.

Чого ви плачете, Ковалихо? — питає парох. — Ах, прошу єгомосця, як не плакати, коли з нашого обістя смерть не виходить. Тиждень тому вмер чоловік, а нині здохла мені свиня.

Добре глядів.

Господар до гостя: „А беріть ще пироги!" — Гість: „Дякую, я вже зїв аж три". Малий Івась що сидів на лавці: „Сість, а не три".

Новітні пословиці.

Хто рано встає — тому певно блохи не дали спати.

Де два бються, там певне і третий щось обірве.

Чого Івась не навчиться — того навчить його колись Іваниха.

Добрі гроші.

Які гроші найкраще брати з собою? — А вжеж що польські марки. — Чому? — Бо кілько візьмеш з собою, тілько привезеш; ніхто їх не захоче приняти.

В адвоката.

Адвокат: Хочете отже обжалувати свойого сусіда за образу чести? А щож він сказав вам такого образливого? — **Іван:** Кричав до мене: Іди собі до такого злодія, як ти! — **Адвокат:** А ви що на це? — **Іван:** Я загрозив йому, що йду просто до вас.

Витолкував.

— Татуню! А чому лебідь співає перед смертю? — А що-ж ти, дурню, хотів, щоби по смерти співав?

Догадливий.

Шляхтич Ходачковскі: Чи знаєте, пане Арон, чому місяць світить лише в ночі? — **Арон:** Бо він мусить бути такий шляхтич, що по ночах волочиться, бо світить позиченим блеском.

В суді на російській Україні.

Жінка: Оттак із доброго дива напав на мене, облаяв та ще й голову мені розбив. — Суддя: ...